

KLINOWATY (1) *ai*

A sg f klinowatą.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII – XIX w.

Przymiotnik od „klin” ‘trójką’; w kształcie klina; cuneatus, triangularis, triangulus, trigonalis, trigonicus, trigonus, triquetrus Cn:

Wyrażenie: »figura klinowata«: Bowiem ciepło zawsze ciągnie wzgorę [...], á vkazuie wfwim wzgorę pochodzeniu figurę klinowatą albo kręglową. GlabGad H7.

Cf **KLINIASTY**

ZCh